Ч. 189. Субота 24 серпня (6 вересня) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмiнiстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане з за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Пастирске посланіє
Впреосьв. Митрополита Андрея Шептицкого.

(Дальше.)

Для обрядів восточних і для їх відрубної дисципліни і права церковного, треба в Римі відрубного трактованя. Справи більшої части епархий латиньских належать до круга діланя не одної а кількох Конґреґаций після предмету.

І так справи дисципліни і справи карні, котрі відносять ся до віри, або мають з нею звязь належать до Інквизициї S. Officium vel Romana et Universalis Inquisitio). Цензуроване книжок до Індексу (S. Cong. Indicis.). Автентичне толковане рішень Собора Тридентского до Конґреґациї того Собора (S. C. Concilli Tridentini interpretum). Можливі спори або справи епископів між собою, між епископами а монахами і між монахами і всі справи чинів і реґулярних Конґреґаций, належать до Кон. Епископів і Законників (S. Congr. Episcoporum et Regularium). Всї справи лїтургічні, канонізациї, і беатифікация сьвятих до Кон. Обрядів (S. Congr. Rituum). Надаванє відпустів, стверджуванє автентичности мощей сьвятих належить до Кон. Відпустів (S. Cong. Indulgentiarum et Reliquiarum).

Справи політичні, конкордати, надзвичайні пертрактациї з державами належать до так зв. Congr. super negotiis Ecclesiae extraordinariis.

Крім тих конґреґаций суть ще трибунали, через котрі Сьвятий Отець виконує свою власть: Датарія, Пенітенциярия.

Суть ще і ріжні комисиї кардиналів, а між иншими одна для сполученя церквей восточних (Commissione Pontificia per la riunione delle chiese dissidenti). Є ще т. з. S. Congr. Consistoriale, Visita Apostolica; є специяльна конґреґация для синодів провинциональних (Per la revisione dei concili provinciali presa dalla S. Cong. de Concilio); осібна Кон. т. з. Rdtidentia dei Vescovi. Immunita Ecclesiastica, Cerimoniale, Disciplina Segolare і ще кілька иньших, котрих обем діланя обнимає Італію або місто Рим.

Не згадую вже о Секретариатї Стану і о Римскій Роті (Rota Romana).

Є вкінци Конґреґация Пропаґанди, котра заступає для країв мисий, всі прочі конґреґациї, і самостійна, під тим самим префектом „Propaganda pro negotiis rituum orientalium“ занимає ся справами всїх церквей восточних. Декотрі представляє сама Папі, инші відступає властивим конґреґациям, або до їх рішеня засягає їх ради.

Бажаючи про те, щоби наші справи не переходили через Конґреґацию Пропаґанди треба би жадати утвореня осібного відділу при кождій з тих Конґреґаций, або наразити ся на те, що не одна справа буде рішена без увзглядненя відрубности нашого обряду і дисципліни.

Що утворенє при кождій Конґреґациї місця осібного референта для наших, будь що будь не дуже численних справ натрафляло би на многі трудности, а приносило би мало хісна, се річ правдоподібна; питанє проте, чи не можна лишаючи ся при дотеперішнім від трох столітий треваючім стані з меншими трудностями старати ся і просити о усуненє того, що видає ся або є не практичним. Треба проте опреділити, що в тім дотеперішнім стані видає ся непрактичним.

Перший і найважнійший згляд, котрий мнїнєм декотрих промавляв би за иншим унормованєм справи є сама назва Конґреґациї. Видає ся їм, що сам факт відданя справ нашої церкви під Конґреґацию для розширеня віри містить в собі як би припущенє, що між нами потреба розширеня віри, що проте ми не досить правовірними католиками.

Доси нікому на гадку не приходило так толкувати справу і жадному анї з епископів, анї сьвящеників, анї вірних, маючих відносини з Пропаґандою не снило ся нїколи, щоби хтонебудь підозрівав їх о брак правовірности. Кождий розумів, що приділенє сих справ до сеї Конґреґациї є власне повним чести признанєм, що він як раз належить до загально-церковного діла розширеня віри.

Від віків ми Русини були з того гордими, що через нас мала віра розширити ся на цілий восток і великі Папи з радостию і з похвалою для Русинів виражали надію, що через нас Русинів католиків наверне ся цілий некатолицкий восток.

Положенє від того часу не змінило ся, ми тепер не менше, як перед віками можемо тим хвалити ся, що в Христовій Церкві розсіяний по цілім сьвіті, ми більше, як всі прочі народи, з природи річи, з конечности положеня і з щирого пересьвідченя, стоїмо близько діла розширеня віри.

Мимо тих так милих для нас і так почесних спімнень та вязів, можна би однак для зглядів більше річевих бажати, щоби не сеся, а иньша Конґреґация обняла реферованє наших справ Сьвятійшому Отцю.

Щоби з цїлого положеня ясно здати собі справу, потреба зрозуміти, які справи нашої церковної провінциї опирають ся о Рим і які

СЬМІЛА ПРОБА.

(Оповіданє з анґлїйского.)

— Мій любий Джіме, — сказала она, — ти дуже милий хлопець, і знаєш, що я тебе дуже люблю, але коли твій отець не хоче позволити, то дармо о тім говорити.

Граф Джемс Бреннан, одинокий син сір Христофа Бреннана з Бреннанкурту, бавив ся своїми очицями, і щось бурмотів о власнім доходї, що виносить річно аж 200 фунтів.

Панна Белля Меркутіо засьміяла ся.

— І ти гадаєш, що ми можемо побрати ся, маючи 200 фунтів річного доходу? Ні, мій Джіме. Від нинї буду для тебе сестрою, як кажуть звичайно в театрі. Але колиб я мала взагалї покинути мою театральну кариєру, то зробилаб то певне не задля того, аби в якійсь хатї жити любовію, хлїбом і поцїлуями. Я або не належу до таких дївчат, або може не єсьм так дуже залюблєна, одним словом, такі вигляди не приманюють мене, і тому треба раз тій історії зробити конець.

— Белльо, я так тебе люблю, я не можу без тебе жити, — зітхав Джім, — скажи, що й ти мене трохи любиш.

— Очевидно, а навіть дуже. Я — бій ся Бога, не викривляй так сьмішно лиця — я й завтра віддалась би за тебе, колиб лиш було можна. — Але оно не йде, ти чей сам бачиш, що нї. Кажеш, що твій отець не дасть свого дозволу. Сам то кажеш; чи я тому винна?

— З 200 фунтами побирало ся вже чимало людий, — замічає Джім несьміло.

— Ах, але я тобі кажу, що я не така; я надто самолюбна, невирозуміла, як хочеш. А тепер випий свій чай і йди! Чим більше будеш над тим думати, тим гірше для тебе, а конець мусить зробити ся.

— Не хочу чаю! — Він бере капелюх, оглядає его задумчиво і стоїть. — А коли би отець позволив?

— Тодї Белля Меркутіо твоя. Чейже можеш попробувати наклонити его до того. Але тепер іди, бо буду гнївати ся! О 6-ій годинї мушу бути у театрального аґента, а насамперед треба ще поправити капелюх, аби єму сподобати ся.

Нагнула до него лице, і він поцїлував єї. Они не розлучали ся на віки. Та гадка була его одинокою потїхою, коли він, роздумуючи над средствами і способами, ішов вузкою, непривітною уличкою.

Нї, она таки була самолюбна. Навіть, як єї приятель, мусів собі сказати, що панна Меркутіо трохи за дуже висувала наперед практичну сторону. Робила то не длятого, немов би знала, які наслїдки має подруже при таких скупих доходах, як були его, колиб оженив ся без дозволу вітця, ох нї! Але тому, що єї минувшість, борба о хлїб насущний, научила єї більше уважати на грошеву, як на поетичну сторону житя; а робила то часто так уперто, що его то дуже немило дотикало. Ганити єї за то не міг, сеж було властиво цїлком природно. Серед користнїйших обставин був би тої немилої прикмети навіть і не замітив. Боже, колиб лиш его отець був трохи людянїйший і уступчивий, як щасливі були-би они!

Они стрітили ся перший раз при однїй пробі театральній в клюбі, де Джемс Бреннан належав до найревнїйших членів аматорского театрального кружка. Дами, що там грали, були фаховими артистками, а перед 6 місяцями прибула до Льондона міс Меркутіо, виступила в однїй штуцї, і загально подобала ся.

Джемс залюбив ся зараз при першій стрічи пристрастно, і правду кажучи, она в перших часах, коли ще не знала, що він зависить цїлковито від волї вітця, сір Хрістофа, вказувала єму живійше свою любов. Але в послїдних тиждинях, коли Джіммі попросив єї о руку, і дістав гарбуза, дійшла та любовна історія до кризи. Міс Меркртіо не хотїла анї чути о тайнім вінчаню, і не було надії, аби можна одержати вітцївский дозвіл.

Сір Хрістоф за нїчо в сьвітї був би на таке подруже не згодив ся; ба, він взагалї не був би позволив синови женити ся. Уважав сина ще за малого хлопця, нерозвиненого, нелїтного молодця, коли взагалї гадав о нїм. Его гадки обмежали ся головно лиш на книжки, монети і его поважні манускрипти, над

з них переходять через Конґреґацию Пропаґанди.

Першою справою: Преконізация митрополита. Епископа перемиского і станиславівского преконізує митрополит. Рим проте в тих справах о стілько лиш має голос, о скілько міністерство порозумівае ся з Нунциятурою, зглядно з Секретариятом Стану. Преконізация же митрополита, як не менше передвступні пертрактациї перед номінациєю, переходять через Секретарият Стану і Конґреґацию консисторску. Пропаґанда о тих пертрактациях навіть не знає.

Другі справи, в яких до Риму відносимо ся, суть декотрі досить рідкі справи супружескі і прошеня о відпусти.

В справах супружеских ми могли би відносити ся до Нунциятури, до Датариї або до Пенітенцияриї, (так робимо, коли іде о так зв. facultates triennales); а як того звичайно не робимо, то лишень длятого, бо діловодство канцелярийне Пропаґанди всі ті справи так точно і скоро та все прихильно залагоджує, що ніколи не відчуваємо жадної потреби бажати в тім напрямі найменшої зміни. Подібно і тоді, коли іде о отримане відпусту для якоїсь церкви, о котрий можна би просити і через Конґреґацию відпустів.

Я не памятаю відмовної або дуже спізненої відповіди. Всї ті справи супружескі і відпустові отримуємо без всяких оплат. Звичай однак церковний жадає зложеня милостині на якесь добре діло. Такси же канцелярийні в Датариї, Конґреґациї відпустів і инших суть досить значні, бо і діловодство в Пропаґанді простїйше і коротше. Не менше безплатно отримуємо через Конґреґацию Пропаґанди грамоти на відличия, котрі через инші Конґреґациї, сполучені суть з значними таксами канцелярийними і з довшим нераз діловодством.

Лишають ся проте справи обрядові і справи натури чисто літурґічної або дисциплінарної, як справи переходу з одного обряду на другий.

Сирави літурґічні рішав в послідних лїтах Синод провинциональний, зміняючи з широкою автономією много старих практик на користь чистоти восточного обряду.

Від пятнайцяти літ Конґреґация не видавала ані одного розпорядженя в справах літурґічних. Не вийшло ані одно рішенє, котре хоч з далека могло би робити враженє, що хто небудь в Пропаґанді нежичливо відносив ся до наших справ. Загальний напрям був радше противний. Відрубности, котрими наша провінция відступила від первісного восточного типу, видавали ся в Римі непотрібними латинізациями, котрі Рим толерував нерадо, а що-до рішень собору Замойского, то ті зістали вправді апробовані, але лиш на усильну просьбу самих Русинів.

Зворот до типу більше восточного інавґурований Синодом львівским, найшов в Римі симпатичний і сердечний привіт, і в кождій справі в Римі, більше як у нас і поміж нами, дбають о те, щоб ми як найбільше держали ся обряду восточного.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів дня 5-го вересня 1902.

— **Іменованя.** П. Міністер просьвіти заіменував професора львівского університету, дра Бронислава Кручкевича, директором львівскої екзамінацийної комісиї для кандидатів учительского стану в гімназиях і реальних школах, а також директором екзамінацийної комісиї для учительского уряду в женьских лїцеях. Заступником директора першої з тих комісий іменував п. міністер просьвіти професора львівского університету дра Ігнатия Закшевского. — П. Міністер просьвіти іменував директором учительскої семинариї мужескої у Львові о. Вал. Волча, а дійстним учителем тої семинариї дра Мих. Коцюбу дотеперішного учителя семинариї учительскої в Станиславові.

— **Важне для катехитів** і тих, що учать релїгії в народних школах. „Митроп. Ординарият подає до відомости (в ч. 10 „Архиепархияльних Відомостий“), що о. Евгеній Гузар, катехит мужескої учительскої семинариї у Львові, уложив і видав дві части практичного провідника для катехитів. В першій части пояснює ся спосіб научаня дітий в 1 і 2 степени науки, взглядно в 1 класї народних шкіл, а в другій части пояснює ся предмет малого катехизма, призначений для 3 і 4 степеня науки, взглядно для 2 кляси народних шкіл. Поручає ся Вч. Духовеньству сю книжку яко практичне руководство при науцї релїгії. — Набути можна обі части по цїнї 2 К 40 с., а з почтовою пересилкою о 20 с. більше — в книгарнях ім. Шевченка і Ставропигійскій у Львові“. Сими днями появить ся в розпродажи трета часть практичного провідника для катехитів, в котрій пояснює ся наука релїгії для 5 і 6 степеня науки, взглядно для 3 і 4 кляси народних шкіл. Сю третю часть можна буде набути рівнож в книгарнях ім. Шевченка і Ставропигійскій у Львові по цїні 2 К 40 с., а з почтовою пересилкою о 20 с. більше. — Численні устні і письменні признания, які автор сеї книжки від інтересованих одержав, як також скора розпродажа першої і другої части вказують наглядно на пекучу потребу і велику хосенність сеї книжки

— **Із статистики пожарів в Галичині.** До найбільших нещасть, що нищать наш край економічно, приходить ся зачислити пожарі. На підставі статистичних виказів краевого виділу, які знов сему доставили виділи повітові, представляють ся шкоди, нанесені пожарами, ось так в числах: В 1898 р. в містах і місточках 2,924.910 кор., а в сїльских громадах 5,629.698 кор., в 1899 р. в першій категориї 11,978.010 корон, в другій 2,863.976 кор.: в 1900 р. 63,939.076 і 24,693.084 кор., а в 1901 р. в містах і місточках 83,895.061 кор., в сїльских громадах 86,064.016 кор. Цифри ті не прибільшені, скорше може подають низші суми, як були страти в дійстности, та все таки представляють страшний образ, кілько то людскої праці стає ся що року жертвою огню.

— **Витягнений льос** — або історія, яка і у нас може бути, бо й у нас увихають ся всілякі дурисьвіти, що нїби то продають льоси, та й знаходить ся богато людий, що лакомлять ся на льоси, а не знають ся на них і гадають, що то найліпший інтерес, найліпший спосіб забезпеченя собі будучности — купити льос і сховати до скрині. Так гадала і віденьска сидуха, що продавала всїляку огороднину, Юлїя Скраба, Чешка з дїда прадїда. До неї прийшов агент, що продавав льоси, якийсь Йосиф Целлерін і показав їй нумер того угорского льосу, що виграв 20.000 К. Господи! Таже то нумер її льосу! Бідна баба аж не знала з радости, де стоїть і що з нею дїє ся. Целлерін обіцяв ся відобрати для неї виграну суму, а на забезпеку дав їй другий далеко „дорожший“ льос разом з тальоном і купонами. На дармо чекала Скраба на виграні гроші, отже наконець пішла на полїцию і дала знати. Аж тепер показало ся, що она попала ся якомусь дурисьвітови в руки, котрий вимантив від неї льос угорского червоного хреста вартости 59 К, а за то дав їй проспект не маючий ніякої вартости і обичлений лиш на обаламучене людий. Целлеріна не можна було зловити, бо він десь був щез. Тимчасом дурив він в подібний спосіб селян в горішній Австриї і там его зловили та засудили на півтора року криміналу. При сїй нагоді вийшла на верх справа льосу Скраби і оногди відбула ся розправа. Судия питає сидуху: То ви уважали сей проспект за льос? — Скраба: Мій Боже! та же я перекупка.... що я на тім розумію ся! — Судия: Але ви в то вірили, що сей льос виграв головну виграну? — Скраба: Ще й як вірила! Я так втїшилась, що не могла з радости цїлу ніч спати та й їсти не могла. А тепер нема нї виграних гроший, нї льоса“. — Целлерін боронив ся тим, що казав, мов бы то Скраба дала ему фальшивий льось, але судия тому не повірив і засудив его ще додатково на дві недїлї арешту.

— **Упертий самоубийник.** З Праги доносять: Оногди ішло двох робітників з Кляйнскаль до Турнова та побачили на шинах якогось чоловіка,

---

котрими цїлими днями працював в своїй бібліотецї, і котрі, коли вже не мали иншої цїли, служили бодай до того, аби майже тілько літ, як сягала лиш Джімова память, давати одній женщинї-писареви по 30 шилінґів заробку на тиждень. В добродушних жартах оповідано собі, що сір Хрістоф від часу смерти жени, — коли ще Джім був малим хлопятем, — не промовив до ніякої иншої женщини нї словечка, з виїмком свого женьсекретаря.

Нехай буде як хоче, то одно було певним, що він був понурий, замкнений в собі, мовчаливий чоловік і Джем не міг собі навіть уявити, як би він міг прийти до него і ему сказати, що хоче женити ся з акторкою. Навіть найсильнїйший ґроґ, який коли небудь зроблено в Анґлії був би за слабим побуджуючим средством і на саму гадку о тім діставав бідний Джім нервового нападу.

Але коли він того вечера сидів вигідно в своїм фотели в клюбі, прийшла ему нараз гадка, плян, який у Джема Бреннана досить рідко проявляв ся. Ему здавало ся, що найшов средство

На другий день по полудни явив ся знов в комнатї міс Меркутїо з наміром розказати її про свій намір.

— Белльо — відозвав ся — ти була вчера у театрального аґента, чи вже приймила посаду?

Она похитала головою.

— Ще нї.

— Дуже мене то тїшить, бо я прийшов сюди, аби тобі зробити одно предложенє. Бачиш, любко, як би менї так удало ся зробити, щоби ти кождий день сходила ся з моїм вітцем, чи гадаєш що під сяєвом твого чаруючого усьміху не було би можливе щоби его студена строгість змякла?

— Гадаєш, чи я не могла би его довести до того, щоби позволив на наше подруже?

— Іменно то; коби тобі лиш могло удати ся настроїти его для себе прихильно. Послухай моего пляну. Він має за секретаря одну даму. Того секретаря хотів би я тепер вислати на кілька тижднів в подорож а тебе увести на її місце. Ти не мала би нїчого иншого робити, лиш писати диктати. То буде дуже легко — вправдї страшенно нудно — але незвичайно легко. Міс Вількінс, то єсть секретар, се старша, непривітна особа. Не потребую чей згадувати, яку приємну зміну найде старий в її „своячці“. Ти видаш ся ему як яка зійшовша з Олимпу богиня.

— То я маю бути її своячкою? А якже ти гадаєш то зробити?

— Я просто підвисшу тижденеву плату панни Вількінс о один фунт, а за те зажадаю від неї лиш короткого листу, який ти при представленю мала би віддати. Що ти на те?

— Цїла історія видає ся менї властиво дуже сьмішна, як в комедиї; але я радо спробую. А сір Христоф буде менї платити, що?

— Трийцять шилінґів на тиждень!

— Лиш трийцять шилінґів! А він же сидить на золотї!

— Очевидно, але тому держить его для себе, аби на нїм сидїти. Платить трийцять шилінґів і більше нїчого! Але погадай о що ти граєш!

— Все лїпше як сидїти без роботи — згодила ся она — і як кажеш виграна варта того. Оно ледве що поможе, але коли хочеш, я то зроблю. Як скінчиш приготовлене, скажеш менї.

— Приготовленя будуть нині вечером покінчені — сказав Джім. — Перехоплю панну Вількінс як піде до дому і розповім їй цїлу річ. По снїданю прийду до тебе і скажу що стало ся. А тепер поцїлуй мене серденько і будь весела. Станеш ще міс Джемсовою Бреннан, побачиш.

І на другий день рано повторив він ту обіцянку. Міс Вількінс не була цїлком противна тому брати тижднево по два фунти 10 шилінґів і провести свою дво чи тримісячну відпустку десь в морских купелях. Написала дуже ніжний лист з оправданєм, в котрім жалувала, що задля приватних родинних відносин не може служити якийсь час пану ґрафови, але щоби ему як найменше неприємностий робити, позваляє собі представити ему своячку, віддавчиню того письма і надїє ся, що сір Христоф буде цїлковито вдоволений з її таланту і великої інтеліґенциї.

— Інтеліґентна і даровита дївчино —

котрому з кількох ран кров текла. Коли они підійшли до него, він зачав ще підрізувати собі горло. Один з тих робітників взяв ся тогди вирівати самоубийникови ніж з руки, а другий побіг по лїкаря. Тимчасом упертий самоубийник вирвав ся робітникови з рук і скочив до ріки Ізери та втопив ся. По якімсь часї удало ся витягнути трупа з води і при нїм знайдено візитну карту з іменем Франц Судек ц. і к. асистент для вправ борбництва і ґімнастики при висшій войсковій школї реальній в Санкт Пельтен в долїшній Австриї. В поїздї ч. 311 знайдено шаблю і рукавички, котрі без сумнїву належали до Судека і єсть майже певна річ, що він підчас їзди вискочив з ваґона, мабуть гадаючи, що забє ся. Коли не помогло то, пробивав ся, а як і то не удало ся, то підрізував собі горло, аж наконець скочив у воду і таки поставив на своїм.

† **Йосиф Чачковский**, вислужений директор реальної школи в Станиславові, перед тим професор математики в бережаньскій ґімназиї, помер дня 2-ого с. м. в ночи, по довгій і тяжкій недузї у Львові, в 73-ім роцї житя. Покійник був знаменитим педаґоґом і правдивим приятелем молодїжи, котра, хоч і бояла ся покійника, яко математика в школї, то все-таки відчувала і розуміла его щирість і прихильність для неї, і длятого любила его і поважала, та зберігла в своїм серци щиру згадку о нїм. Ученики бережаньскої ґімназиї, що колись учили ся математики під бл. п. Чачковским, кілько разів де зійдуть ся, пригадають собі певно покійника, котрий в їх школярскім житю займав найважнїйше місце. Вічна єму память!

— **Арештоване.** Свого часу доносили ми, що хтось напав був на вертаючого домів Пельца і хотів єму відобрати палицю а відтак тяжко ранив ножем. Аґентови полїцийному удало ся вислїдити і арештувати виновника. Єсть ним якийсь Михайло Іваньский. Пельц єсть все ще в шпиталї і нема вже нїякої надії, щоби его удержати при житю.

— **Затроєнє грибами.** В Дроговижи в тамошнїм заведеню скарбківскім занедужала дня 3 с. м. цїла родина маґазинера Замбеллї, він, жінка, 8 дїтий і ще одна особа, що була у них в гостинї, поповши грибів, котрі Замбеллї купив від якоїсь баби з Демнї, що їх назбирала для власного ужитку.

— **Твердий сон.** Караваняр Йосиф Височаньский мусів видко бути дуже змучений або заморочений сивухою, бо коли вечером вертав домів, сон его так зморив, що він сїв собі на східцях під божницею і заснув. Бідачиско спав так твердим сном, що якийсь драбиско стягнув з него чоботи а з кишенї забрав пулярес, в котрім було 7 К.

— **Помер** о. Волод. Була, парох Володимирець, декан. журавеньского, по довгій і тяжкій недузї, дня 30 серпня, в 63-ім роцї житя а 7-ім сьвященьства.

Господарство, промисл і торговля.

— **Рахунок краєвого товариства кредитового урядників і сьвящеників**, стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, за місяць серпень 1902.

Стан довжний:

		Кор. сот.
1. Удїли членів		5.800 10
2. Фонд резервовий		322 15
3. Вкладки щадн.:	Кор. сот.	
а) Стан з поч. серпн.	21.868·64	
б) вложено в серпню	5.592 57	
разом	27.461 21	
в) винято в липню .	251 07	
Позістає з кінцем серпня . .		27.210 14
4. Сальдо побраних процентів .		673 59
5. З рахунку ріжних сторін . .		69 43
6. З рахунку провізиї від посередництва в обезпеч. жит. .		23 89
7. Сальдо коштів адмінїстрациї .		169 13
Сума . .		34.268 43

Стан чинний:

1. Пожички удїлені на скрипта і векслї:	Кор. сот.	
а) стан з поч. серпня	24.538·82	
б) удїлено в серпню	3.582·—	
разом .	28·120 82	
в) сплачено в серпню	1·320·40	
Стан з кінцем серпня . . .		26.800 42
2. Льокациї в тов. кред. і банках		6.050 —
3. Движимости		78 80
4. Кошти заснованя		694 81
5) Готівка в касї з днем 31 серпня		644 40
Сума . .		34.268 43

Членів прибуло 7, убуло 0, остало з кінцем серпня всіх членів 151 з 162 декларованими удїлами в сумі 8.100·— К.

Удїл членьский 50 кор. платний також ратами; вписове 2 кор.

Товариство принимає вкладки щадничі в кождій висотї і опроцентовує їх по $4^1/_2$% з піврічною капіталїзацією, пожички удїляє на 7% враз з коштами адмінїстрацийними.

Адреса: Львів, Ринок ч. 10.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 5 вересня. Вчера по полудни відбуло ся знов засїданє ради мінїстрів для закінченя нарад в справі австро-угорскої угоди. О год. 5-ій по полудни виїхали мінїстри на наради до Будапешту.

Познань 5 вересня. Вчера перед полуднем відбуло ся відслоненє памятника цїсаря Фридриха на площи Вільгельма. При відслоненю був цїсар Вільгельм з цїсаревою і наслїдником престола, мінїстри, ґенерали і богато сьвітских достойників.

Льондон 5 вересня. Нинї по полудни відбуде ся в Льондонї конференция мінїстра Чемберлєна з бурскими ґенералами в присутности льорда Кіченера.

Загреб 5 вересня. В місті панує вже цїлковитий спокій, арештовано лиш кілька осіб за полїцийні провини.

Гонк Конґ 5 вересня. Хіньскі ворохобники видали відозву до населення, взиваючу до прогнаня чужинців з краю.

Курс львівский.

Дня 4-ого вересня 1902.	пла-тять К. с.	жа-дають К. с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	540·—	550·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	340·—	360·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	565·—	575 —
Акциї гарбарнї Ряшів	—·—	100·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	350·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	95·80	96·50
Банку гіпот. 5% преміов. . . .	109·70	—·—
Банку гіпот. $4^1/_2$%	100·—	—·—
$4^1/_2$% листи застав. Банку краєв.	101·20	101·90
4% листи застав. Банку краєв. .	97·—	97·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	96·50	97·20
„ „ 4% льос. в $41^1/_2$ лїт.	96·70	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	96·20	96·90
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·—	99·70
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	102·30	103·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%	100·70	101·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	96·80	97·50
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	97·—	97·70
„ „ м. Львова 4% по 200К.	94·—	94·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	73·—	78·—
Міста Станиславова	—·—	—·—
Австр. черв. хреста (Курс віденьский)	54 70	55·70
Угорск. черв. хреста (Курс віденьский)	27·50	28.50
Іт. черв. хрес. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20К. (Курс віденьский)	76·—	79.—
Базиліка 10 К (Курс віденьский)	19·30	20.30
Joszif 4 К. (Курс віденьский)	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр. (Курс віденьский)	9·50	11.—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·22	11·34
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок нїмецких	117·10	117·80
Долляр америк.	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

крикнув Джім — іди і побіди! Я сам завезу тебе аж на ріг улицї.

Повіз стояв вже перед дверми і пів години опісля задзвонила молода дївчина до дверий мешканя сір Христофа, між тим як Джім приглядав ся з воза, як двері отворили і замкнули ся. Коли минуло чверть години, а она все ще не вертала, засьміяв ся з вдоволеня і ударив долонию по колїнї.

— Доси було би всьо добре — сказав до себе — „своячка“ дістала місце і всї адути спочивають в єї маленьких, хороших ручках. За те купимо собі нинї льожу в театрі а відтак справимо собі добру вечерю. Неоцїнена Белля!

Коли їхали до театру, оповіла єму всьо що було. Сір Христоф був спершу дуже непривітний і она вже побоювала ся, що відправить єї; але поволи, поволи мяк очевидячки, а вкінци став навіть дуже чемний і вічливий.

— Здаєть ся, що він мусить бути лепский чоловяга, а его шері було першої сорти.

— Що, він частував тебе шері? — перебив Джім — але не тим з жовтим ляком?

— Що мене обходить ляк; але то був чудесний смак, а запах, Джіме! І морскі раки були знамениті.

— Белльо ти зробила чудо — шепче її залюблений молодець до уха, ледви віддихаючи з широко отвертими очима. — Вже чую як грають дзвони на нашім весїлю.

І тиждень за тижднем минав, а єї рапорти були все потїшаючі. Сір Христоф хвалить єї спосібности, сір Христоф каже, що она більше образована і очитана як єї — попередниця; сір Христоф заявив, що справдї не знає, що робив би без неї.

Джім висказав свою гадку, що тепер надійшов час, виявити всю правду; однако міс Меркутіо гадала, що то ще дуже завчасно і аби задля нетерпеливости не попсувати цїлої справи, згодив ся, аби ще довше ждати.

Але коли такі піжмурки тревали три місяцї, зрозумів він, що по такій довгій пробі мусить чей скінчити ся удаванє і не оглядаючи ся як справа удасть ся, добре чи зле, постановив рішучо виступити.

Що він того не зробив була причиною обставина, що в хвили, коли він рішив ся, увійшов до него слуга з телеґрамою.

Телеґрама була надана в Доврі і містила тих кілька слів:

„Твій отець і я нинї рано повінчали ся. Він так привик до мене, що дуже зависїло єму на тім, аби нерозлучним вузлом получити ся. Не гризи ся, любий Джіме і будь мужний. — Мачоха“.

І всьо що можна би сказати на злагодженє єї поступку було то, що леді Бреннан не привела нїколи на сьвіт сина.

ІНСЕРАТИ.

МІД десеровий сьвіжий курацийний, з власної пасіки, 5 клґр. 6 К 60 с. franco. Корінeвич, ем. учит. Іванчани.

Інсерати

(„оповіщення приватні“) до „Газети Львівскої“, „Народної Часописи“ і всіх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає гакож пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

Дуже величавий

образ комнатний

представляючий

„ПРИЧАСТЄ“

мальований артистом Єзерским в природних красках.

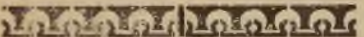
Величина образа 55×65 цтм.

Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.

Набути можна у

Антона Хойнацкого

Львів, ул. Руска ч. 3.

„NEKTAR“

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. Доставцї Двора царско-російского

Надворні доставцї кор. Вел. королїв: Греции, Швециї і Норвеґії, Бельґії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892, Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи, | **Grand prix** найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р. | **Золотий медаль** найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цінник.

Цїни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тиждневника ілюстрованого“. До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN“ єдинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотоґрафії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 фениг. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

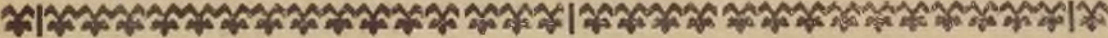
Цінник зелїзних знарядів торговлї Александра Копача в Струтинї вижнім почта Долина ad Стрий.

Коси із анґлїйскої твердої стали, подвійного гарту, знаменнтї, з тонким полотном, дуже легкі, добре косять гірску траву. Кто замовить 5 кільоґрамів кіс, получить даром одну косу і один камінь до остреня. Родимцї! Косїть моїми косами, то найлучші в сьвітї; косячи ними, заощадите і труд і здоровля. Не дайтесь обдуряти жидам і їх аґентам: 50 жидівских кос не стоїть одної анґлїйскої!

Довгота кос в центиметрах:
65 70 75 80 85 90 95 100
За одну штуку з каменем;
К. 2·10, 2·20, 2·30, 2·40, 2·60, 2·80, 3·00, 3·20
на пяти-кільову посилку іде штук
16 15 14 13 13 13 12 12

Озубренні серпи із анґлїйскої стали, дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути їх в руках, Кто замовить 20 штук, получить 2 даром. Цїна за один серп 60 гел. — **Анґлїйскі бритви** з тонким полотном із найлучшої стали. За 35 мінут можна обголити в 30 найтвердійших бород. Одна бритва по 3 і 4 корони. Бельґійскі камені до бритв по 1 кор. і по 3 кор. **Мотики** (сапи) до бараболь, кукурузи і всякої ярини, із найтвердійшої анґлїйскої стали, не загинають ся навіть в найтвердійшій земли, штука 1 К. **Брусики до остреня кос** по 50 гел. — Маю также на складї **кишеневі дуже добрі годинники Роскопфи,** такі, яких употребляють на жел. дорогах і продаю їх по 20 кор. а ґаранцию даю на 10 лїт. — Продаю также **Рускій лен** „із Парнави“. Він виростає на 140 цм., удає ся на кождім ґрунтї по конюпинї, по коноплях і на житних стернях. Можна его мочити або стелити. Дає прядиво біле як бавовна. Лїтра насїня коштує 40 гел. Менше від пять кільоґр. не висилає ся На 5 кільо іде 9 лїтрів.

На всяке замовлене треба прислати 2 К задатку, бо иначе не вишле ся. Найлучше посилати гроші переказами і на них замовляти, щоби не тратити грошей на письма і карти. Адрес! Александер Копач в Струтинї вижнім, почта Долина коло Стрия в Галичинї.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччі'ого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величина 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже оφранковані. Замовляти **у М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель французский).

З друкарнї В. Ловиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).